

Tantestületi kirándulás

A 2014-15-ös tanév vége felé jártunk már, mindenki fáradt, zaklatott volt, a sok tennivaló miatt egymásra alig tudtunk időt szakítani.

Ekkor jött el a tantestületi kirándulás napja. A terv az volt, hogy Magyarország egyik legszebb táját csodáljuk meg, ott töltünk el egymás társaságában egy egész napot.

Cél: Szentendre-Visegrád.

Már az elegáns, kényelmes buszon mindenki elfelejtette a hétköznapi gondjait-bajait. Daloskedv kollégák segítettek a hangulatot javítani. Az udvarias, figyelmes sofőrök mindent megtettek, hogy mindenki jól érezze magát.

Első állomásunk Szentendrén volt, ahol kisebb-nagyobb csoportokban sétáltunk a festői utcácskákon, kiültünk kávézni, beszélgettünk, nézelődünk.

A következő programot már Visegrádra terveztük, ahol egy sétahajózáson borzolta össze a szél a hajunkat, nem pedig az idegeinket. Kicsit olyanok voltunk, mint a gyerekek, így aztán később, mikor ket visszük kirándulni, sokkal jobban bele tudjuk élni magunkat az helyzetükbe.

A játék is hozzátartozott a napi programunkhoz, bobozni mentünk, ahol mindenki átérezhette a szabad száguldás örömét.

A nap befejezése egy királyi lakoma volt, valóban királyi pompával, finom ételekkel, italokkal, fejedelmi kiszolgálással. Eszembe jutott, mit mondott a férjem, mikor vezetett. „Hidd el, sokkal több dolog megoldása történik terített asztal mellett, mint egy értekezleten.” Valóban, a kötetlen beszélgetések során óhatatlanul olyan dolgokról is beszélünk, amelyeket addig megoldhatatlannak véltünk, de így együtt, egymástól rengeteg ötletet, segítséget kaptunk, miközben jól éreztük magunkat.

Hazafelé a buszon még beszélgettünk, csodáltuk az elsuhanó tájat, élveztük a létet, önmagában.

Köszönjük, hogy erre a kirándulásra lehetőséget biztosítottak számunkra.

Paks, 2015.08.27.

